

نقیسکار.. کوتر.. و ئاقاهیی بلند

عبدال نوری عبدال
(دهۆک)

نزا ژ ماندۆبونی، یان ژ سحر و جوانییا تافه زهرا بێ ئیزن هاتییه دژۆرا و یقه... پالەک ب بهر بهرین خوه راناو سه روچا قکین قه له مێ خوه ژ ی ب کولاقکی وی نخافتن، هیدی بهردا سه کاعه زین خوه، لی نیپی و هه چکو گوتیی، دی بو خوه بنقه، نی توژی وهستیایی، ما ئەقه رووی چهند کاعه زین سپی ته رهشکر؟!

ل دور خوه زقری، دا په نجه را ژورا وی یا نیف بلند جهرگی باژیی بو چاقین وی یین وهستیایی ب نقیساندنێ قه قه گوهی زیت. زستان یا ل بهر دهرازی نکاو، یا ب سه قایی خوه یی سار په لاماری باژیی و باژیییان دبه. باژیی، یی بیزاره، قریژی و سه رنه شوستی، جلک قرمچیی، پیلاش دریای وریه بهردای.. ل مزگه فتین وی تازینه وهولین شه هیانان ژ دمت و دبی دهنگن، مرن ژ دبه ریکانا خوه دگه ل ژیانێ دا پیشتر و ب له تر و ب هیزتره. باژیی، ژیر سادا، ژتر سادا، دئه نی تیکچوی و دگرینه، بهایی کرینا وه قیه کا زهوقی ژ - ژیلی چهند زهنگینی باژیی نه به ژبازرگان و سیاسه تشانان، دشیانین هاو لاتیان دانییه.

ژقی رهوشی بهین تهنگ بوو، ناخینکهک هلکیشا و بهری خوه دا ئەسمانی، لی بهر زترین ئاقاهی دباژیی دا نه هیلا ئاسوین نیپنا وی ب ئازادانه سه متا خوه وهریگرن. له و سنۆرین دیتنا وی له جهم ئاقاهی راوهستان و، هزرین ویی مان ل جهم که سین دوی ئاقاهی دا کار دکن. «دقیابا ئەف رهنگه ئاقاهیین شارستانی ببان گورستان ژ که لتووری توندو تیژی یی قان که سان و ته رزی هزرکن و نه خشی هزی یی مه ژین وان سه رژیی دارش تبایه قه.. دقیابا و نها ژی دقیت وهلی... ناخ»

سه ری خوه یی بچویک یی کو دناف دویکیلا جگارا وی وه ربووی، هه ژاند و بیهنا وی پتر تهنگ بوو دوی ده می دا، رهقه کا کوتران کول دور وی ئاقاهی دزقین و فلک لیددان بوونه نیچیرا چاقین وی و خوه پیقه مژیل کر. هه مو کوتر درهش و خولیکی بوون، بنتی کوتره کا سپی دنافا سهرنجای راکیشا،

ل ئیشاره‌کا دن، مینا هه‌موو ئیشاران، نقیسکاری مه
بێ ل جهی خوه بێ جارن. بێ ل هزه ژبو دیتنا دیمه‌نی
کوتران و سه‌حکه‌ته ریژه‌یا بلندییا سپیبونا کوترین
ره‌ش... ده‌مه‌ک پیته‌چوو.

«دی... دی... دی... ده‌خته»

دناقا خوه‌دا تیکچوو، رابوو ژپیره‌ هات وچوو.
«نه... نه‌قه‌ چ هزری خرابن نه‌ز دکم؟! دی هه‌ر هین، چ
بێ نه‌قیته‌ دی هه‌ر هین...»

ده‌م بێ دبوریت، نه‌میلین سه‌عه‌ته‌ و نه‌ژی وه‌غه‌را
روژی ریژی ل هه‌ستین وی دگرن. دقییا بیته‌ سه‌عه‌ته‌.
هیدی هیدی، ل روژی نیری، بتنی نه‌نیا وی مابوودا
به‌ریقه‌ بیت، ژینی پییان کره‌ قیژی «نه... نه‌ روژی نا‌قا
نه‌به‌، هیشتا کوتر نه‌هاتینه... نه‌ها...»

چو بان، چاقین خوه‌ کره‌ زوم، لی چ کوتر نه‌که‌تنه
تورا وان چاقین ژ روندکان مارق بووین. ب دوو پییین
گران فه‌گه‌ریا دژورا خوه‌قه‌، دیت هه‌موو کاغه‌زین وی بیین
ره‌ش بیین سپی بووینه‌ فه‌.

سپیدی، دگه‌ل ده‌نگی قوتانا ده‌ولین شه‌ری، باژیر
قالنجی بوو و ژکار که‌ت، خه‌لکی ژی ده‌اتو چوو‌یه‌کا پر
سه‌رئیشدا، دگوتن:

- ب بریارا به‌رپرسی نا‌قاهیبلند، هه‌مو کوتر هاتنه
ژه‌هردان...

- ؟؟؟؟

- چنکو نا‌قاهی پیس دکر!!

یاکو تافه‌زه‌رکی ل سه‌ر شاپه‌رین وی ره‌نگه‌ده‌دا
ودبرسقی.

روژ نا‌قابوو، کوتر چوونه‌ لیس ل به‌ر بان و تاین وی
نا‌قاهیبلند. ب شه‌ف هه‌می هه‌رماقه‌ ده‌زین کوتر
سپی دا، هه‌ژتیکر و عشقه‌ک دگه‌لدا په‌یدا کرو، ب
تامه‌زروه‌ چاهه‌ری دیدارا وی ما، بو‌دلی خوه‌ دگو:

«خونه‌ نه‌قه‌یه‌، یا کو دبه‌ په‌ری وزه‌رییا نه‌ز خه‌ونان
پیته‌ دبینم؟»

ل روژا د دویشدا، هه‌مان دیمه‌نی دوه‌ی دو‌باره‌ بو‌وه‌،
کاری خوه‌ بێ نقیسینی ل دارخست و به‌ری وی ماقه‌ ل
ره‌قا کوتران.. دناقه‌ره‌کی دا، به‌رچاقکین خوه‌ پا‌قزکرن،
سه‌ری خوه‌ برو تانی، ل سه‌ر کورسیکا خوه‌ رابووه‌...
چه‌پله‌ لیدان، خوه‌ هه‌لاقیت، ئوو... ئوو، نه‌فجار ب
ده‌نگه‌کی بلنده‌! «هی ی ی ی ی دبووینه‌ دوو کوترین
سپی!!» شادبوو شادییا وی قه‌ت ژ شادییا دیدارا دو
عاشقیین ژ هه‌قدوورکه‌تی کیمتر نه‌بوو.

ل روژا ددویشدا، دگه‌ل سه‌باره‌بوونا هه‌مان کار
وه‌مان دیمه‌ن... کوترین سپی ژی ببونه‌ سی. ل روژا
چاری، کاری نقیسینی نه‌کر، بتنی هاتبو‌ ژبو دیتنا
دیمه‌نی کوتران. لی هژمارا بیین سپی هه‌ر یا روژا به‌ری
«سی» بو. ل خویندنا خوه‌ فه‌گه‌را، وی شه‌فی هه‌می
خاندو سپیدی زوی ده‌ست ب کاری نقیسینی کر.. ل ده‌ما
تافه‌زه‌رکی، ل دیمه‌نی ره‌قا کوتران نیری، دیت هژمارا وان
بیین بووینه‌ شه‌ش. هه‌فت.. ده‌ستی خوه‌ بێ راستی
مچاند و شانازی بخوه‌ برن و، ب ده‌نگه‌کی قه‌هه‌مانان
گوت:

«من ژنوی خوه‌ نیاسی، نه‌ز سه‌ر ئارمانجی هلبووم...
من هه‌ر دگوت نه‌ز مرۆقه‌کی عه‌زیم، لی نه‌من و نه‌
که‌سه‌کی باوه‌ر نه‌دکر به‌لی.. به‌لی ماکی بو عه‌زه‌مه‌ته‌تی
دایه‌ بمقه‌!؟»

ئیدی بشه‌ف تا به‌ر به‌رین سحاری هه‌ر دخاندو،
سپیدی رووی پیترین هژمار ژکاغه‌زین سپی، ب
نقیسینی ره‌ش دکرن، ل ئیشارا دره‌نگ ژی ژقاسی
ره‌شکرنا کاغه‌زین سپی کوترین ره‌ش سپی دبوون.. هه‌یا
به‌ره‌به‌ره‌ هژمارا کوترین سپی ژبیین ره‌ش بیتر لیهاتن...

ده‌ما سه‌ر ژنوی چاقین خوه‌ ب دیمه‌نی باژیر و باژیریان
فه‌ چه‌ران‌دین، دیت، روحا که‌تیه‌ له‌شی باژاری، بێ
سه‌رشوستی، پا‌قز، ب ریک و پیک، نا‌قا وی خه‌ملاندی
و مکیاژکری. باژیری ژی، که‌نیا ژ به‌ریکین وان دکه‌قیته‌
وخه‌لک بێ ده‌هۆل و زورنا و گول مه‌حفیره‌ چوینه‌ سه‌ر
سنوران بېشوازیی ل...